

til Bruugen af den Slags Maskiner stillet i den Grad ueblig, at det er meget tvivlsomt, om det er fornuftigt at gjøre Regning paa at kunne anvende dem i sit Landbrug. Udvalget har troet, at det vilde være rigtigst og derhos fuldkommen forsvareligt at fordrø, at Paragrafen i sin Helhed gik ud i Stedet for at forsøge paa at præcisere og mildne Bestemmelserne deri, og jeg haaber, at det ærede Thing ogsaa i dette Punkt vil følge Udvalgets Indstilling. — Det maa maasse være mig tilladt endnu at gjøre opmærksom paa, at der vistnok er en Mangel ved Affattelsen af Forslaget Nr. 3. Der kan vel nemlig ikke være Tvivl om, at hvis dette Vædringsforslag vedtages, maa det blandt Andet ogsaa have til Følge, at sidste Linie i § 21 udgaar. Det er et Punkt, hvorom jeg ikke har kunnet konferere med Udvalgets øvrige Medlemmer, da jeg først for faa Døgn blikke siden er gjort opmærksom derpaa af det ærede Medlem ved Siden af mig. Det er jo forøvrigt et Punkt, der meget let kan rettes ved tredje Behandling.

Jeg kommer nu til Vædringsforslaget Nr. 4, som jeg ikke skal gaa videre ind paa, da jeg hellere vil overlade til andre og mere sagskyndige Medlemmer af Udvalget at gjøre fuldstændig Rede derfor. Jeg skal kun udtale, at Udvalget ogsaa paa dette Punkt har været fuldstændig enigt, og at vi Vægsfolk fuldstændig have kunnet slutte os til dette Forslag, som nærmest er kommet frem fra Udvalgets sagskyndige Medlemmer. — Vædringsforslaget Nr. 5 skal jeg kun opholde mig faa Døgn blikke ved. Det gaar jo, som det let vil ses, ud paa at bebyrde Statskassen med den fulde Udgift ved de aarlige Eftersyn efter § 16, i Stedet for at Udgiften efter Lovforslaget delvis skal bæres af selve den Vedkommende, som har den Være at være Gjenstand for det Offentliges Mistanke. Jeg betoner udtrykkelig dette „delvis“, idet det kun er henholdsvis 4 og 6 Kroner, som den Vedkommende skal udbrøde som sit Bidrag til det Politieftersyn, som foretages hos ham, medens den øvrige Udgift bæres af Statskassen. Jeg kan nu ikke se det Berettigede i at lade den, hvis Maskine bliver efterset, selv betale for dette Politieftersyn, selv naar Resultatet deraf bliver, at Alt er i den lovbestemte Orden. Det forekommer mig at være principstridigt, at være stridende imod, hvad vi paa andre Omraader kjende og have vedtaget, og det forekommer mig ganske særlig spændende med Hensyn til den i § 21 betingede Betaling for Arbeidsinspektørernes Eftersyn i en Fabrik. Naar Arbeidsinspektøren samtidig med, at han efterser det levende Redskab i Fabrikken, foretager Eftersyn af det døde Arbeidsredskab, af Maskinen, skal han derfor indbrøve til Statskassen 4 Kroner. Det forekommer mig at være i allerhøieste Grad spændende, og jeg ser ikke Grunden til denne Sædning. Det forekommer mig, at Eftersynet af Fabrikbefolkningen og Eftersynet af Fabrikmaski-

nerne, foretagne af den samme Mand, maatte enten begge betales af den, der bliver efterset, eller ingen af dem. Det er ganske vist ikke nogen stor Gjenstand, som der her er Tale om, det er kun en aarlig Udgift af henholdsvis 4 og 6 Kroner — i det ene Tilfælde 4 Kroner, som indflyde umiddelbart i Statskassen, i det andet Tilfælde 6 Kroner, som indflyde i vedkommende Synsmands Lomme — men i begge Tilfælde er det dog for det Første en ligefrem Stat paa Benyttelsen af saadanne nyttige Arbeidsredskaber, og for det Andet ser jeg ikke rettere, end at det ligefrem er at lade den Eftersette betale sit Politieftersyn, og det finder jeg ikke rigtig. Jeg finder det fuldkommen rigtigst, at han, naar han ikke har sine Ting i Orden, bliver slappet af dels gennem Bøder og dels ved, at han kan belæres med et fuldstændigt Eftersyn af Synsmænd og med de deraf flydende Udgifter; men, naar hans Ting befindes at være fuldstændig i sin Orden, kan jeg ikke forstaa, at han desuagtet skal betale Politieftersyn eller vel rettere Politibetjenten for hans Ueilighed.

Formanden: Den ærede Ordfører har fuldstændig Ret i, at den sidste Linie af § 21 ikke kan blive staaende, naar Vædringsforslaget Nr. 3 bliver vedtaget. Der er forøvrigt en anden Inkurie i samme Vædringsforslag. Naar nemlig Forslaget Litra a under Nr. 3 vedtages, vil der behøves et Bindeled imellem de tvende Sætninger, der gaa nærmest forud for den i Forslaget anførte. Dette skal Bureauet sørge for; det Første maa derimod Udvalget sørge for at rette.

Tugen: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til det 3die og 4de af Udvalgets Forslag. Den ærede Ordfører har allerede udtalt sig temmelig omstændeligt om det tredje Forslag, hvis Hensigt er at lade § 15 udgaa, saaledes at det Offentliges Eilsyn med Pasningen af Dampmaskiner skulde bortfalde. Naar jeg har sluttet mig til dette Forslag, er det ingenlunde, fordi jeg misfjender Betydningen af, at den, der skal passe en Dampfjædel, har de dertil fornødne Egenskaber, men det er navnlig af Hensyn til, at det turde blive uoverkommeligt for det Offentlige, ligesom det i allerhøieste Grad kunde blive generende for de Private, hvis dette Eilsyn blev ført paa en saadan Maade, at man derved kunde have Sikkerhed for, at enhver Dampmaskine i enhver Krog af Landet ogsaa blev passet saaledes, som det maatte anses for ønskeligt. Jeg har saa meget mere troet at kunne slutte mig til denne Betragtning, som det jo i høieste Grad interessere selve Eieren af Maskinen at sørge for at have paalidelige Folk til den Gjærning, hvorom der er Tale. Det maa jo nemlig erindres, at vedkommende Mand's Ueuelighed og Ukyndighed hæver